

ŞAŞKIN PAPAĞAN

~MEVLANA~

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

ŞAŞKIN PAPAĞAN

Bir bakkalın güzel mi güzel bir papağanı vardı. Bu papağan yeşil renkli, pırıl pırıl tüylere sahipti. Sesi de çok güzeldi. Söz söylemesini iyi bilir, konuştuğu zaman dinleyenleri şaşırtırdı.

Bu papağan dükkânda bekçilik yapardı. Gelenlerle şakalaşır, onları eğlendirirdi.

Bir gün, bakkal evine gitmişti. Papağan dükkanda bekçilik yapıyordu.

Bir kedi, kovaladığı fareyi tutmak için birden bire dükkana girdi. Zavallı papağan korkusundan sıçradı. Kediden kaçmaya çalışırken, gül yağı şişesine çarpıp, yağları devirdi.

Biraz sonra bakkal dükkana gelince bir de ne görsün? Her yer yağ içinde! Papağanın tüylerini de yağ içinde görünce, yağı papağanın döktüğünü anladı. Papağanın başına vurdu. Papağancağızın başındaki bütün tüyler döküldü.

Papağan bu duruma çok üzüldü. Hiçbir şey konuşmaz oldu. Aradan birkaç gün geçti. Papağandan yine ses çıkmıyordu.

Bakkal yaptığına bin pişman oldu. "Keşke elim kırılırdı da vurmasaydım." diye yakınmaya başladı. Papağanın konuşması için yoksullara sadakalar verdi, yardımlar yaptı.

Bakkal üç gün üç gece ağladı. "Acaba bu papağan bir daha hiç konuşmayacak mı?" diye düşünüyordu.

Dördüncü gün bakkala saçları dibinden tıraş edilmiş, başında hiç saç olmayan biri geldi.

Papağan onu görür görmez dile geldi:
“Ey kel, niye kel oldun böyle,
Yoksa sen de mi gül yağı döktün, söyle!”
dedi.

Papağan, gördüğü bu adamın da kendisi gibi gül yağı şişesini döküp kırdığını sanmıştı. Sahibinin de onun başına vurarak saçlarını döktüğünü düşünmüştü.

Bilgisiz bir insan, kendini seçkin bir insanla karşılaştırırsa yanlış yapar. Gerçekleri tam olarak anlayamaz.

ŞAŞI GÖZLÜ ÇIRAĞIN İNADI

Bir ustanın şaşı gözlü bir çırağı vardı. Ona:
– Bizim eve git, rafta bir şişe var, onu al, gel, dedi.

Çıracak eve gitti. Biraz zor da olsa, ustasının söylediği rafı buldu. Rafa bakınca, iki şişe gördü. Dönüp, ustasının yanına gitti.

– Ustacığım, hangi şişeyi getireyim. Söylediğiniz rafta iki şişe var, dedi.

Usta:

– O rafta, yalnız bir şişe var. Git onu al, gel, dedi.

Çırak yeniden eve gitti. Rafa bakınca, yine iki şişe gördü.

Ustasının yanına dönerek,

– Usta, gerçekten iki şişe var, dedi.

Bunun üzerine usta onu azarladı. Fakat çırağın yine de anlamak istemediğini görünce,

– Öyleyse, git o şişelerin birini kır, diğerini getir, dedi.

Çırak koşa koşa eve gitti. Gördüğü şişelerin birini kırdı. Kırılan şişenin parçaları yere düştü. Çırak rafa bakınca çok şaşırды. Şişelerin ikisi de orada yoktu. Ancak o zaman ustasının haklı olduğunu, kendisinin yanlış gördüğünü anladı.

Bazen gerçekleri göremeyebiliriz. Bu yüzden gerçekleri gören kiřilerin dřncelelerini ğrenmeliyiz.

ASLANLA TAVŐAN

Yiyeceklerin ve suyun bol olduğu bir ormanda, bencil mi bencil, zalim mi zalim bir aslan yaşarmış. Aslan her gün eline geçirdiği hayvanları yer, onlara hiç acımazmış. Üstelik hayvanları ormandaki meyvelere ve sulara da yaklaştırmazmış. Hayvancağızlar korkudan inlerinden, yuvalarından dışarı çıkamazlar, ot bile yiyemezlermiş. Her sabah, "Acaba bugün sıra hangimize gelecek?" diye korkuyla uyanırlarmış. Açlık, susuzluk ve tedirginlik onları hayatlarından bıktırmış.

Bir gün ormandaki hayvanlar toplanıp, yaşadıkları sıkıntılara bir zm bulmak için konuşmaya başlamışlar. Kimisi kaybettiği

yakınlarından, kimisi günlerdir aç ve susuz olduğundan, kimisi korkuyla yaşamanın zorluğundan bahsediyormuş. Ancak hiç birisi de aslanla baş edebilecek kadar güçlü değilmiş. Sürekli ölüm korkusu ile yaşamaktansa, bir kere ölmek daha iyidir, diye düşünmüşler ve uzun konuşmalardan sonra şöyle bir karara varmışlar:

Her gün kura ile birkaç hayvan belirlenecek ve belirlenen hayvanlar o gün aslanın yemeği olacakmış. Bazıları canından olsa da hiç değilse diğerleri rahat rahat ormanda dolaşabileceklermiş.

Kararlarını bir elçi göndererek aslana bildirmişler. Aslan, düşünüp taşınıp bu kararı kabul etmiş. "Beni aldatmaya kalkışırsanız, o zaman hepiniz canınızdan olursunuz." diye eklemiş.

